

‘मञ्जिहालोप्रखदिरयद्याङ्गेचापि यत् क्षतम् ।
तेन तत्तुष्टाधितं तत्र हन्यात् दन्तगतां गतिम् ।’
जात्यादिचतुष्टयस्य कषायेण मञ्जिहादिचतुष्ट-
यस्य च कषायेण तेनमिदं पचेत् । जातिः
चमेनी इति लोके । तस्याः पचं ग्राह्यम् ।
मदनो धुतुरस्तस्यापि पचमच ग्राह्यम् ।
कण्टकी वृहत्कटाह तस्या मूलं ग्राह्यम् ।
खादुकण्टकीगोक्षुरः तस्य पचाङ्गं ग्राह्यम् ।
जात्यादितेजम् ॥ * ॥
‘विद्रध्युक्तं विधिं युक्तं विदध्यादन्तविद्रधौ ।
शूलकर्म नरस्तत्र कुशलेनैव कारयेत् ॥ * ॥
अथ दन्तरोगाः । तत्र रोगाणां नामानि
संख्यायाह ।
‘दालनः कथितः पूर्वं क्षमिदन्तक एव च ।
प्रोक्तो भञ्जनको दन्तहर्षो वै दन्तशर्करा ।
कपालिकाच कथिता श्वावदन्तक एव च ।
करालसंज्ञ इत्यष्टौ दन्तरोगाः प्रकीर्तिताः ॥’
तत्र दालनस्य लक्षणमाह ।
‘दीर्घमाखेज्वि व रजा यत्र दन्तेषु जायते ।
दालनो नाम स व्याधिः सदागतिनिमित्तजः ॥’
क्षमिदन्तकमाह ।
‘लघ्वच्छिद्रचलसावी ससंरम्भी महावजः ।
अनिमित्तजनो वातात् स ज्ञेयः क्षमिदन्तकः ॥’
संरम्भीः दन्तमूलशोधयुक्तः । तत्रैव सावी
बोध्यः । अनिमित्तजनः अवघटनादिनिमित्तं
विनैव महारुजावान् ॥ * ॥ भञ्जनकमाह ।
‘वक्तं वक्तं भवेद्यत्र दन्तभञ्जश्च जायते ।
कषावातहतो व्याधिः स भञ्जनकसंज्ञकः ॥’
दन्तहर्षमाह ।
‘श्रीतस्त्वप्रवाताख्यशानामसहा हिजाः ।
यत्र सुखातपिताभ्यां दन्तहर्षः स कीर्तितः ॥’
दन्तशर्करामाह ।
‘मनो दन्तगतो यस्तु कफान्निजशोषितः ।
शर्करैव खरस्यशां सा ज्ञेया दन्तशर्करा ॥’
शर्करा शिकता ॥ * ॥ कपालिकामाह ।
‘कपालेज्वि दीर्घेतुसु दन्तेषु समवेष्टु च ।
कपालिकेति विज्ञेया दन्तच्छिद्र दन्तशर्करा ॥’
कपालानि खलस्यघटादिघटकानि तेष्विव ।
समवेष्टु दन्तेषु मज्जसहितदन्तावयवेषु दीर्घेतुसु
या दन्तशर्करा सा कपालिकेति विज्ञेया ।
सा कपालिका दन्तच्छिद्र दन्तनाशनी ॥ * ॥
श्वावदन्तकमाह ।
‘योऽष्टस्त्रिंशे पित्तज दग्धो दन्तस्त्वशेषतः ।
श्वावतां नीलतां वापि गतः स श्वावदन्तकः ॥’
दग्धः दग्ध इव ॥ * ॥ करालमाह ।
‘शनेः शनेः प्रकुर्वते यत्र दन्ताश्रितोऽनिलः ।
करालान् विकटान् दन्तान् स करालो न
सिध्यति ॥’
करालान् भयानकान् । अयं सुश्रुतेनोक्तः ।
संयहकारेण दृष्टीतश्च ॥ * ॥ अथ दन्तरोगाणां
चिकित्सा ।
‘तेन लाचारसं चौरं पृथक् प्रशमितं पचेत् ।

द्रव्यैः पलमितेरेतेः जायेचापि चतुर्गुणैः ॥
लोप्रकटफलमञ्जिहापञ्चकैश्चरपञ्चकैः ।
चन्दनोत्पलमयद्याङ्गेस्तैर्न वदने धृतम् ॥’
कटफलस्थाने पतङ्ग इति च पाठः ।
‘दालनं दन्तचालश्च दन्तमोक्षं कपालिकाम् ।
श्रीतादं पूतिवक्त्रश्च विरुचिं विरसास्त्यताम् ॥
हन्वादासु गदानेतान् कुप्यादन्तावपि स्थिरान् ।
लाचादिकमिदं तैर्न दन्तरोगेषु पूजितम् ॥’
लाचाद्यतेजम् ॥ * ॥
‘जयेत् विभावणेः स्वप्नमचलं क्षमिदन्तकम् ।
तथावपीडेऽन्तातप्तेः स्नेहगण्डधाराणैः ॥
भद्रादन्तादिवर्षाभूलेपैः क्षिण्येच भोजनैः ।
क्षमिदन्तापहं कोष्णं हितुं दन्तान्तरे स्थितम् ॥
वृहतीभूमिकदम्बीपचाङ्गुलकण्टकारिकात्राणः ।
गण्डधर्मेणयुतः क्षमिदन्तकवेदनाशमनः ॥
नीलो वायसजङ्घा कटुतुम्बी मूलमेकैकम् ।
सर्वार्थं दशनविधतं दशनक्रमपातनं प्राहुः ॥
जैहानां कवलाः कीष्णाः सर्पिषश्छेदतस्य च ।
निर्यहाद्यानिजानां दन्तहर्षप्रमदनाः ॥’
जैहतास्य सर्पिषः निहता पक्षस्य सर्पिषः कवल
इत्यर्थः ।
‘क्षैहिकोऽथ हितो धूमो नखं क्षैहिकमेव च ।
पिया रसा यवावच्च चीरसन्तानिकाष्टतम् ॥
शिरोवस्त्रिदन्तचापि क्रमो यच्चानिनापहः ॥’
अथ दन्तहर्षे ।
‘अच्छिद्रं दन्तमूलानि शर्करासुहरेद् भिषक् ।
लाचाचूर्णमैधुयुतेस्ततः प्रतिवारयेत् ॥
दन्तहर्षक्रियां चात्र कुप्यान्निरवशेषतः ।
कपालिका लक्ष्म्यतमा तत्राप्येषा क्रिया हिता ॥’
अथ दन्तशर्करायाम् । एषा क्रिया दन्तहर्ष-
क्रिया ॥ * ॥
‘द्वजाग्न्यानि श्रीताम् रुक्षांश्च दन्तधावनम् ।
तथातिकठिनं भस्मं दन्तरोगो विवर्जयेत् ॥’
अथ जिह्वारोगाः ।
तत्र जिह्वारोगाणां निदाननामसंख्याः प्राह ।
‘वातजः पित्तजश्चापि कफजोऽजासंज्ञकः ।
उपजिह्विका च गदा जिह्वायां पञ्च कीर्तिताः ॥’
तत्र वातजस्य लक्षणमाह ।
‘जिह्वानिलेन स्फुटिता प्रसृप्ता
भवेच्च शाकच्छदनप्रकाशा ।’
स्फुटिता मनाविहीर्णा । प्रसृप्ता रवानभि-
तया सुप्रेव । शाकच्छदनप्रकाशा शाको मर-
भूमिजो हुमस्तद्वत् कण्टकचित्ता ॥ * ॥ पित्तज-
माह ।
‘पित्तात् सदाहैरुपपीयते च
दीर्घैः सरत्तैरपि कण्टकैश्च ॥’
अयं रोगो लोके जली इति ख्यातः ॥ * ॥
कफजमाह ।
‘कफेन गुर्वी बहला चिता च
मांसोच्छ्वयेः शास्त्रजकण्टकाङ्गेः ॥’
बहलाः खूलाः मांसोच्छ्वयेः मांसजकण्टकैः ॥
अजासमाह ।

‘जिह्वातले यः स्यद्युः प्रगाढः
बोऽलाससंज्ञः कफरक्तमूर्तिः ।
जिह्वां स तु क्षमयति प्रवृद्धो
मूले च जिह्वा भृशमेति पाकम् ॥’
प्रगाढः प्रकर्षेण गाढो दाहयः । कफरक्तमूर्तिः
कफरक्ताभ्यां मूर्तिर्यस्य कफरक्तज इत्यर्थः ।
जिह्वाक्षम्येन वायुरप्यत्र बोध्यः । भृशपाकेन
पित्तञ्च । अतस्त्रिदोषोऽयमसाध्यत्वचास्य ॥ * ॥
उपजिह्विकामाह ।
‘जिह्वायुक्तो जिह्वायुक्तः ॥ * ॥ अथ
जिह्वारोगाणां चिकित्सा ।
‘जिह्वागतविकाराणां शूलं शोणितमोक्ष-
गम् ।
गुर्वीपिप्लीनिम्वकवलः कटुभिः मुखः ॥
ओष्ठप्रकोपेऽनिलजे यदुक्तं प्राक् चिकित्सितम् ।
कण्डलेष्वनिलोत्थेषु तत्कायं भिषजा खलु ॥
पित्तजे परिहृष्टे तु निःश्वस्ते वृष्टशोणिते ।
प्रतिसारगण्डधनस्थानि मधुरं हितम् ॥
कण्टकैषु कफोत्थेषु लिखितेष्वरजः क्षये ॥
पिप्पल्यादिर्मधुयुतः कायेस्तु प्रतिसारणे ॥
उपजिह्वान् चलिष्य चारिण प्रतिसारयेत् ।
शिरोविरेकगण्डधूमैश्चेनासुपाचरेत् ॥
योषचारभवावहितृचूर्णमेतत् प्रघर्षणम् ।
उपजिह्वाप्रशान्त्यर्थमेभिस्तेजश्च पाचयेत् ॥’
अथ तालुरोगाः । तत्र तालुरोगाणां नामानि
संख्यायाह ।
‘गलगुच्छो तुष्टिकेयुधुवः कच्छप एव च ।
तास्त्वन्दुश्च कथितो मांसंवात एव च ।
तालुपुण्डनामा च तालुशोषस्तथैव च ।
तालुपाकश्च कथितास्तालुरोगा अमी नव ॥’
तत्र गलगुच्छीलक्षणमाह ।
‘श्लेष्माद्यभ्यां तालुमूलात् प्रवृद्धो
दीर्घः शोथो भातवस्त्रप्रकाशः ।
दृष्टाकासश्चासजुर्धं वदन्ति
वेदा व्याधिं कण्डुकोति नाम्ना ॥’
भातवस्त्रप्रकाशः वातपूरितचर्मपुटतुल्यः ॥ * ॥
तुष्टिकेरीमाह ।
‘शोथः खूलसोददाहप्रपाको
प्रायुक्ताभ्यां तुष्टिकेरी मता तु ।’
प्रायुक्ताभ्यां श्लेष्माद्यभ्याम् । तुष्टिकेरी वन-
कार्पासीफलं तत्तुल्येति ॥ * ॥ अधुषमाह ।
‘शोथस्तन्ना लोहितः शोणितोऽथो
ज्योऽधुषः सत्त्वरसोदराक् च ।’
कच्छपमाह ।
‘कूर्मोत्सन्नो वेदोऽश्लीषज्जा
रोगो ज्ञेयः कच्छपः श्लेष्मणा ख्यातः ।’
कूर्मोत्सन्नः मध्ये प्रोक्षं प्राप्नो नतः ॥ * ॥
तास्त्वन्दुमाह ।